

cellibygningens Stueetage forskellige Lokaler i Christian den Fjerdes Provianthus samt den egentlige Gehejmearkivbygning, der ligger mellem Kancellibygningen og den tidligere Biblioteksbygning, og som for en Del bestaar af den ombyggede nordlige Ende af Provianthuset. Af disse frembyde kun Rummene i Kancellibygningen, i Provianthusets Stueetage (den saakaldte Christian den Fjerdes Hvælving med Marineministeriets Hvælving) og i selve Gehejmearkivbygningen *nogen* Sikkerhed mod Brandfare, der dog for Gehejmearkivbygningens Vedkommende formindskes ved dens Beliggenhed som Knudepunkt mellem Kancellibygningen, Provianthuset, den gamle Biblioteksbygning og Forbindelsesbygningen med Christiansborg Slot, idet alle disse Bygninger have store, gammeldags og brandfarlige Tagkonstruktioner. Størsteparten af de Rum, som Arkivet benytter, nemlig Etagerne over Christian den Fjerdes Hvælving, ere i høj Grad brandfarlige og slette. Oprindelig bestemt til Pakhus findes der i Bygningen over Hvælvingen en i 2 Etager delt første Sal og 3 Loftsetager anbragte i det mægtige Loftsrum mellem de vældige Tagbjælker. Disse Etager ere for største Delen kun adskilte ved Lofter af upløjede Bræder, og Loftsrummene ere kun fjernede fra de gamle, til Dels medtagne Tagsten ved en tynd Brædeforskalling. En Brand vil virke fuldstændig tiltetgørende i disse Omgivelser; det store Rum vilde øjeblikkelig blive fyldt med Røg fra Hvælvingerne til Tagrygningen og ethvert Redningsforsøg derved omtrent umuliggjort. Muligheden for Opvarmning af disse Rum er derhos udelukket. Regn, Sne, Kulde og utrolige Masser af Støv og Snavs trænge ind gennem de talrige Utætheder i Tage og Løfter til lige stor Skade for Arkivalierne og for Arkivets Embedsmænd, der næsten alle paa en eller anden Maade bære Mærke for Livstid af de slette sanitære Forhold, hvorunder deres Arbejde maa udføres. Til Kulden og Fugtigheden kommer endelig det Mørke, der paa Grund af Bygningens store Dybde ruger overalt i dens Indre i Vintermaanederne, og som dels er i høj Grad skadeligt for Arkivembedsmændenes Syn, dels fordobler deres Arbejde mange Gange derved, at en lang Række tunge Pakker ofte maa tages forgæves frem og bæres ned ad de høje Stiger hen til Vinduerne, før den rette findes. At Reolerne ere altfor høje, hvorved Arbejdet besværliggøres i høj Grad, og Betjeningen udsættes for Fare ved Nedstyrtning af Stigerne, skal endnu kun fremhæves. Til nærmere Oplysning i saa Henseende skal man henvise til et Andragende fra Rigsarkivets Assistenten og Embedsmænd af 31. Januar 1907 og Skrivelse fra Rigsarkivaren af 26. Februar 1907, trykt som Bilag 5 og 6.

Men til disse slette Forhold kommer endelig, at *samtlig*e Rum ere aldeles overfyldte, saa at man ikke alene har maattet midlertidigt magasinere en Mængde Arkivalier i Provinsarkivet — og disse vil det i en nær Fremtid være nødvendigt atter at fjerne —, men man har endogsaa maattet *nægte at modtage Dele af Administrationens Arkiver*, som efter de gældende Bestemmelser skulde afleveres, og som dels opbevares under daarlige Forhold, dels — jfr. foran — fylde op i de ministerielle Kontorer. Det tør derfor nok siges, at Tiden er kommet, hvor det ikke længere lader sig gøre — end sige forsvare — at udsætte Tilvejebringelsen af bedre Forhold for Rigsarkivets Samlinger, der selvfølgelig af Hensyn til deres daglige Benyttelse af Centraladministrationens Kontorer maa anbringes i dennes umiddelbare Nærhed.

Foruden den Forøgelse af sin oprindelige Opgave, som Kommissionen saaledes